

Pécsi Ítéltábla

Mf.I.30.003/2020/4. szám

A felperes:

felperes (cím2.)

A felperes képviselője:

Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Jogi_képviselő2 (cím4.)

Az alperes:

alperes. (cím1.)

Az alperes képviselője:

Ügyvédi Iroda 2 (ügyintéző: Jogi_képviselő4, cím3.)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

felperes (40. sorszám alatt)

A per tárgya:

munkaviszony jogellenes megszüntetése

Az elsőfokú bíróság:

Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

6.M.132/2018/39. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 605.760 (hatszázötezer-hétszázhatvan) forint felmondási időre járó távolléti díjat és 648.269 (hatszáznegyvennyolcezer-kettőszázhatvankilenc) forint végkielégítést, továbbá e tőkeösszegek után 2018. június 3. napjától számított, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot és 161.756 (százhatvanegyezer-hétszázötvenhat) forint elsőfokú perköltséget.

Mellőzi a felperes elsőfokú perköltségben marasztalását és kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 75.200 (hetvenötezer-kettőszáz) forint elsőfokú feljegyzett illetéket és - a Pécsi Törvényszék Gazdasági Hivatala felhívására - 78.978 (hetvennyolcezer-kilencszázhetvennyolc) forint előlegezett szakértői díjat.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 31.350 (harmincegyezer-háromszázötven) forint másodfokú perköltséget és az államnak - külön felhívásra - 100.300 (százezer-háromszáz) forint másodfokú feljegyzett eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2008. szeptember 1. napjától állt alkalmazásban az alperesnél raktáros, raktárkezelő munkakörben. Távolléti díja bruttó 314.628 forint volt. A munkaszerződés szerint a felperes feletti munkáltatói jogkört a vezető tisztségviselő gyakorolja.
- [2] A felperes 2018. május 13-án, vasárnap munkavégzésre került beosztásra, a műszak reggel 6 órakor kezdődött. A felperes a reggel 6 órás műszak-kezdet helyett reggel 8 óra körül jelent meg a munkahelyén, a munkáltató alkoholszondás ellenőrzést végzett nála, a szonda elszíneződött, 0,3 ezreléket mutatott. Miután a felperes vitatta a jegyzőkönyvben foglalt szondáztatás eredményét, kérelmére vérvételre került sor a Pécsi Tudományegyetemen 2018. május 13-án 10 óra 30 perckor, a toxikológiai vizsgálat eredménye szerint a felperes vérének etil-alkohol tartalma 0,48% volt, ebből az eredményből kiindulva a felperes reggel 6 órakor és 8 órakor nagy valószínűséggel enyhe fokú alkoholos befolyásoltság alatt állt.
- [3] Az alperes a 2018. május 25-én kelt azonnali hatályú felmondással a felperesi munkaviszonyt 2018. május 25. napjával megszüntette. A felmondás indoka a felperes nem munkaképes állapota - utalva a szondáztatás és a vérvizsgálat eredményére - volt, hivatkozva a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 52. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak - mely szerint a munkavállaló köteles a munkáltató által előírt helyen és időben munkára képes állapotban megjelenni - megszegésére.
- [4] A felperes kereseti kérelmében kérte az alperest felmondási időre járó távolléti díj címén 605.760 forint, végkielégítés címén 648.269 forint, ezen tőkeösszegek után 2018. június 3. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kötelezni elsődlegesen arra hivatkozva, hogy a felmondás nem az arra jogosulttól származik, ezért jogellenes. Másodlagosan arra hivatkozott, hogy a felmondás indoka nem valós és okszerű, nem volt munkakezdekör munkára képtelen állapotban, még ha enyhén alkoholos befolyásoltság alatt állt is, az nem volt részéről sem szándékos, sem gondatlan magatartás, így lényeges kötelezettségszegést nem valósított meg.
- [5] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Az elsődleges kereseti kérelem tekintetében vitatta, hogy a felmondást nem az arra jogosult személyek írták alá, tényelődása szerint a hatályos szabályzat tartalmazza azt, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlója ezt a jogát delegálta a jognyilatkozat aláíróira, illetve a jognyilatkozatot a munkáltatói jogkör gyakorlója utólag jóváhagyta. Az érdemi tárgyalási szakban csatolta a 2019. január 23-án kelt alperesi ügyvezetők által tett jóváhagyó nyilatkozatot. A másodlagos kereseti kérelemre kifejtette, hogy a felmondás indoka valós ok volt, a felperes az ittas állapota folytán a munkára jelentkezésekor nem volt munkára képes állapotban, az ittas állapot megalapozza az azonnali hatályú felmondást.
- [6] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az elsődleges kereseti kérelem kapcsán azt vizsgálta, hogy a felmondást az arra feljogosított személy írta-e alá, illetve amennyiben nem, azt - figyelemmel az Mt. 20.§ (3) bekezdés szabályára - jóváhagyta-e utólag a munkáltatói jogkör gyakorlója. Kifejtette, hogy az alperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettség ellenére nem bizonyította, hogy a felmondást az arra jogosult személyek írták alá, miután a perfelvétel lezárását követően, elkésztően csatolta a szabályzatot és a 2019. január 23-ai keltezésű utólagos jóváhagyó nyilatkozatot. Ezen okiratokat a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 199.§ (2) bekezdés be) pontja szerint bizonyítékként figyelembe venni nem lehetett. Mindezek ellenére, álláspontja szerint, konkrét jogszabályi korlátozás hiányában a munkáltatónak a jognyilatkozat utólagos jóváhagyására vonatkozó jogát korlátozni nem lehet. A csatolt jognyilatkozat nem valamilyen ténynek, körélménynek a bizonyítására szolgál, hanem olyan konstitutív jognyilatkozat, amely az eredeti jognyilatkozat érvénytelenségi okát kiküszöböli.

Ez egy anyagi jogi lehetőség, a per bármely szakaszában ez a jognyilatkozat megtehető. Ennek okán az azonnali hatályú felmondás jogellenességét megállapítani nem lehet, mert a munkáltatói jogkör gyakorlója utólag a nyilatkozatot jóváhagyta.

- [7] A másodlagos kereseti kérelem elbírálásakor az elsőfokú bíróság azt vizsgálta, hogy a felmondás indoka valós, okszerű volt-e, kiindulva abból, hogy az alperes a munkaviszonyt megszüntető nyilatkozat indokaként a felperes alkoholos befolyásoltsága miatt fennálló munkaképtelen állapotát jelölte meg. Kifejtette, hogy az eljárás során készült, kiegészített, aggálytalan igazságügyi orvosszakértői vélemény szerint a 0,8 ezrelék feletti véralkohol koncentráció esetén klinikai tünetek hiányában is megállapítható az alkoholos befolyásoltság ténye, azzal, hogy a szakmai szabályok szerint kell 1 ezrelék alatt és felett másképp számolni, 1 ezrelék alatt az egyéni különbségeknek nincs jelentősége, annak 1 ezrelék felett van jelentősége.
- [8] Az elsőfokú bíróság a szakvélemény fenti megállapítása alapján rögzítette, hogy a felperes a munkára jelentkezéskor nem volt munkára képes állapotban, mert alkoholos befolyásoltság alatt állt, ezzel megszegte az Mt. 52.§ (1) bekezdés a) pontjában írt - a munkavállaló köteles a munkáltató által előírt helyen és időben munkára képes állapotban megjelenni - kötelezettségét és az Mt. 78.§ (1) bekezdés a) pontja alapján helye volt a munkaviszony azonnali hatályú felmondásának. Kifejtette, hogy nem volt jelentősége annak, hogy a felperes ittasanak érezte-e vagy nem magát, a súlyos fokú gondatlanság enélkül is megállapítható és annak sem volt jelentősége, hogy a vasárnapi munkavégzés elrendelése szabályos volt-e vagy nem, miután a felperes nem tagadta meg a munkavégzést, munkára jelentkezett.
- [9] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, fellebbezésében a Pp. 369.§ (3) bekezdése szerinti anyagi jogi és a Pp. 369. § (1) bekezdése szerinti eljárás jogi felülbírálati jogkör gyakorlását, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset szerint az alperes marasztalását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését kérte. Az anyagi jogi felülbírálat körében megsértett jogszabályhelyként az Mt. 5.§ (1) bekezdését, 6.§ (2) bekezdés, 7.§ (1) bekezdés, továbbá a 78.§ (1) bekezdés a) pontját, a 82.§ illetve a 97.§-t jelölte meg, az eljárás szabályszerűsége körében megsértett eljárási jogszabályhelyként a Pp. 307.§ (2) bekezdés, 160.§ (2) bekezdés a), b), e) pont, a 149. § (1) bekezdése, a 216.§-220.§, valamint a 313.§-314.§ megsértésére hivatkozott.
- [10] A felperes kifejtette, hogy a perfelvétel lezárását követően, az érdemi tárgyalási szakban az alperes az ellenkérelmének ténybeli alapját a Pp. 216-219.§ rendelkezései megsértésével módosította, és a Pp. 220.§ szabályai ellenére terjesztett elő olyan bizonyítékot, amelyre a perfelvétel lezárását megelőzően nem hivatkozott. A becsatolt szabályzat bizonyítékként nem értékelhető és nem vehető figyelembe, ennek okán az alperes nem tett eleget az őt terhelő bizonyítási kötelezettségének, nem bizonyította azt a tényt, hogy a felmondást az arra jogosult személy gyakorolta, a 2019. január 23-i kelt munkáltatói nyilatkozat pedig azért nem vehető figyelembe, mert az alperes erre való hivatkozása meg nem engedett ellenkérelem változtatás az ellenkérelme tényállítása körében, a felmondás tehát jogellenes volt. Utalt arra is, hogy az elsőfokú bíróság hivatalból rendelte el a szakértői szakvélemény kiegészítését, melyre eljárásjogi lehetősége nem volt.
- [11] Az anyagi jogi felülbírálat körében a felperes a fellebbezését arra alapította, hogy nem bizonyított az a tény, hogy a felperes alkoholos befolyásoltság alatt állt a munkakezdéskor, tehát nem állapítható meg a terhére a kötelezettségszegés és a súlyos gondatlanság sem. A klinikai tünetek vizsgálata nélkül kizárólag a véralkohol koncentráció alapján ugyanis kétséget kizáróan nem állapítható meg az alkoholos befolyásoltság ténye. A szakértő által alkalmazott számítás csak egy becslés, amely figyelmen kívül hagyja az egyén alkoholtűrőképességét. A klinikai tünetek vizsgálata nélkül nem állapítható meg, hogy valójában olyan állapotban volt-e a felperes, amely kihatott a munkavégzési képességére,

állapota jelentett-e munkavédelmi, munkabiztonsági kockázatot, vagy hogy a munkaköri kötelezettségével összeegyeztethető-e. Ennek hiányában jogszabálysértően állapította meg az elsőfokú bíróság a felperes terhére a kötelezettségszegést és a súlyos gondatlanságot.

- [12] Az alperes a fellebbezésre előterjesztett ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Fenntartotta azt az álláspontját, hogy az alperes törvényes képviselőnek a jóváhagyó nyilatkozata nem valamely körülmény bizonyítására szolgál, hanem egy úgynevezett konstitutív hatályú jognyilatkozat, melynek joghatása az eredeti felmondásra irányuló jognyilatkozat érvénytelenségi okát megszüntetheti, ezt az alperes határidő nélkül bármikor, így a perben is megtehetette. Utalt arra is, hogy az aggálytalan szakértői vélemény a felperes alkoholos befolyásoltságának a tényét egyértelműen megállapította, súlyos fokú gondatlanság ezzel bizonyított. A szakértői vélemény egyértelműen úgy foglalt állást, hogy a klinikai vizsgálatot végző orvosnak nem kellett észlelnie a klinikai tüneteket, klinikai tünetek ugyanis csak közepesen alkoholos befolyásoltság esetén érzékelhetők.
- [13] A fellebbezés alapos.
- [14] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által – egyebekben helyesen megállapított – tényállást, az elsőfokú eljárás iratai alapján az alábbiakkal egészíti ki:
- [15] A perbeli „Azonnali hatályú felmondás” megnevezésű, 2018. május 25. napján kelt jognyilatkozatot az alperes nevében tanú 1-n személyi vezető és tanú 2 HR Generalista írta alá.
- [16] A felperes munkaviszonya az alperesnél 9 év 9 hónap időtartamban állt fenn.
- [17] Az alperesi hatályos Kollektív Szerződés 2. fejezet 3.c. pontja szerint a felperest 55 nap felmondási idő illeti meg, a 2. fejezet 5.b. pontja szerint végkielégítés címén 2 havi távolléti díjnak megfelelő összegre jogosult. A felmondási időre járó távolléti díj összege: 605.760.- forint, a végkielégítés összege: 648.268 forint.
- [18] A fentiek szerint kiegészített tényállás alapján egyetért a másodfokú bíróság a felperes eljárási szabálysértéssel kapcsolatos jogi okfejtésével.
- [19] A Pp. 216.§-a szerint a perfelvételt lezáró végzés meghozatalát követően a keresettel, viszontkeresettel, beszámítással szembeni ellenkérelem megváltoztatásának (e fejezetben a továbbiakban együtt: ellenkérelem-változtatás) az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig törvény eltérő rendelkezése hiányában akkor van helye, ha a) tényállítás megváltoztatása esetén a fél olyan tényre hivatkozik, amely önhibáján kívül, a perfelvételt lezáró végzés meghozatala után; aa) jutott tudomására, illetve következett be, vagy ab) tudomására jutó, illetve bekövetkező tényre tekintettel válik a per eldöntése szempontjából jelentőssé. A Pp. 217.§ (1) bekezdése szerint a fél a kereset-, illetve az ellenkérelem-változtatás engedélyezése iránti kérelmét írásban, a változtatásra okot adó tényről történő tudomásszerzéstől számított tizenöt napon belül terjesztheti elő. E határidő elmulasztása miatt nincs helye igazolásnak.
- [20] Az elsőfokú bíróság érdemi döntése meghozatala során az alperes meg nem engedett ellenkérelem változtatása tényállításából kiindulva állapította meg, hogy az azonnali hatályú jogviszony megszüntetés nem jogellenes. A felperes perfelvételi tárgyaláson módosította a kereseti kérelmét, és elsődlegesen azon a joggal támadta az azonnali hatályú munkáltatói jogviszony megszüntetését, hogy a felmondás nem az arra jogosulttól származik, ezért jogellenes. Az alperes a keresetmódosításra a perfelvétel lezárását megelőzően előterjesztett ellenkérelmében - a felperes tényelődásával szemben - kifejtette, hogy az azonnali hatályú felmondást aláíró személyek jogát a munkáltatói jogkör gyakorlója delegálta, azaz meghatalmazást adott a jognyilatkozat tételére, ha pedig ez nem történt meg, akkor a jognyilatkozatot utólag jóváhagyta (6.M.132/2018/7. számú jegyzőkönyv 9. oldal felülről a

negyedik bekezdés). A perfelvétel lezárását megelőzően az elsőfokú bíróság tájékoztatta a feleket a bizonyítási teherről, eszerint az alperest terheli a bizonyítás azzal kapcsolatosan, hogy az azonnali hatályú felmondást aláíró személy annak aláírására jogosult volt, illetve abban az esetben, ha az aláíró személy arra nem volt jogosult, akkor azt a munkáltatói jogkör gyakorlója jóváhagyta (6.M.132/2018/7. számú jegyzőkönyv 8. oldal alulról a harmadik bekezdés). Az alperes a tájékoztatás ellenére a fent ismertetett tényelőadása bizonyítására indítványt nem terjesztett elő.

- [21] Az elsőfokú bíróság ugyanezen a tárgyaláson a 7/II. számú végzésével a perfelvételt lezárta, erre tekintettel amennyiben az alperes a 2019. január 23-án kelt jóváhagyó nyilatkozat folytán az érdemi tárgyalási szakban az ellenkérelme tényállítását meg akarta változtatni, úgy a Pp. fent hivatkozott szabályai szerint alaki és tartalmi szempontból megfelelő kérelmet kellett volna előterjesztenie 15 napon belül, és csatolni hozzá az okirati bizonyítékot. Ehhez képest az alperes 2019. február 4-én a 17. sorszám alatti beadványát - csatolva a jóváhagyó nyilatkozatot - a Pp. 217.§ (1) bekezdés szerinti kérelem nélkül nyújtotta be.
- [22] Az alperes e beadványban ellenkérelme tényalapját módosította a korábbihoz képest annyiban, hogy a perbeli jognyilatkozatot utólag, 2019. január 23-án hagyta jóvá az alperesi ügyvezető, mint a munkáltatói jogkör gyakorlója. Az alperes az érdemi tárgyalási szakban az ellenkérelme tényállítását a Pp. 216.§ a) pontjának tilalma - önhiba hiánya - folytán már nem változtathatta meg, de annak engedélyezésére kérelmet sem terjesztett elő.
- [23] Azt helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az Mt. 20.§ (3) bekezdése a jóváhagyásra határidőt nem szab, de az alperes e jognyilatkozatra hivatkozva módosította ellenkérelme tényállítását a korábbi tényállításához - mely szerint a jognyilatkozat már jóváhagyásra került - képest, az ellenkérelemnek része ugyanis a keresetlevélben feltüntetett tényekre vonatkozó vitató nyilatkozatot és védekezést megalapozó tény.
- [24] Az elsőfokú bíróság azzal, hogy a nem kérelmezett és így nem engedélyezett ellenkérelem változtatás szerinti tényállításra alapította az érdemi döntését megsértette a Pp. 342.§ (1) bekezdésének rendelkezését – túlterjeszkedett az ellenkérelmen.
- [25] Az elsőfokú bíróság által elkövetett fentiekben részletezett eljárási szabálysértés olyan eljárási szabálysértés, amely a másodfokú eljárásban orvosolható azzal, hogy a másodfokú bíróság a keresetet az ellenkérelem korlátait figyelembe véve bírálja el, így az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése nem volt szükséges, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 381.§-ára figyelemmel a Pp. 383.§ (1) bekezdése alapján az ügy érdemében döntött.
- [26] Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak azzal a jogi álláspontjával, hogy a perbeli azonnali hatályú felmondás nem az arra jogosult szermélytől származik. A felperes munkaszerződése szerint a munkáltatói jogkör gyakorlója az alperesi ügyvezető, a perbeli jognyilatkozatot a személyzeti vezető és a PR menedzser írta alá. Az Mt. 20.§ (3) bekezdése szerint, ha a munkáltatói jogkört nem az arra jogosított személy (szerv, testület) gyakorolta, eljárása érvénytelen, kivéve, ha a jogkör gyakorlója a jognyilatkozatot jóváhagyta. Az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette a perfelvételi tárgyalásról készült jegyzőkönyvben azt, hogy az alperest terheli annak a ténynek a bizonyítása, hogy a perbeli jognyilatkozatot a munkáltatói jogkör gyakorlója, illetve az arra jogosított személy tette. Az elsőfokú bíróság figyelmeztetése ellenére az alperes a perfelvétel lezárását megelőzően tett ellenkérelmére bizonyítást nem ajánlott fel, nem csatolta azt a szabályzatot, amely rendezi a munkáltatói jogkör gyakorlására jogosult személyeket, illetve olyan tényállítást tett, hogy a jognyilatkozat utólagos jóváhagyása már megtörtént, de e körben sem terjesztett elő bizonyítási indítványt.
- [27] Mindezek okán a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy a perbeli azonnali hatályú felmondást tartalmazó jognyilatkozat nem a munkáltatói jogkör gyakorlójától származik, a felperesi munkaviszony jogellenesen került megszüntetésre. Erre tekintettel az Mt. 82.§

alapján az alperest terheli a munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezménye, melynek körében a felperes az Mt. 82.§ (4) bekezdése szerint a felmondási időre járó távolléti díjnak megfelelő összegre jogosult, és jogosult a 82.§ (3) bekezdés b) pontja szerint az alperesi kollektív szerződés rendelkezései folytán végkielégítésre is.

- [28] Az alperes ellenkérelmében a kereset összegét nem vitatta, arra nézve beismert nyilatkozatot tett, így a bíróságnak a Pp. 203.§ (2) bekezdése alapján a kereset összecsúszását már vizsgálnia nem kellett. Az alperes tehát köteles a kereseti kérelem szerint 605.760 forint felmondási időre járó távolléti díj és 648.269 forint végkielégítés megfizetésére.
- [29] A felperes munkaviszonya 2018. május 25. napján szűnt meg, a jogellenes alperesi felmondás folytán a neki járó végkielégítés és távolléti díj ezen időpontban vált esedékessé. A Kúria 3/2014. (III. 31.) KMK vélemény 1.) pontja szerint a munkaviszony munkáltató általi jogellenes megszüntetésének az Mt. 82-84.§-aiban szabályozott jogkövetkezményei tekintetében, illetve mellett megfelelően alkalmazni kell az Mt.-nek a munkáltató kártérítési felelősségére vonatkozó XIII. fejezetét. Az Mt. 177. §-a úgy rendelkezik, hogy a kár megtérítésére egyebekben a Ptk. 6:518-534.§-a szabályait kell alkalmazni. A Ptk. 132.§-a szerint a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes. A Ptk. 6:48. §-a szerint a pénztartozás esetén a kötelezett a késedelembeesés időpontjától kezdődően a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot köteles fizetni akkor is, ha a pénztartozás kamatmentes volt. Az alperes tehát köteles a tőkeösszegezen túl - miután a bíróság a Pp. 342.§ (1) bekezdés alapján a kereseti kérelemben nem terjeszkedhet túl - a munkaviszony jogellenes megszüntetésének napja helyett, 2018. június 3. napjától kezdődően a Ptk. 6:48.§ (1) bekezdése szerinti késedelmi kamatot is megfizetni.
- [30] A fentiek okán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és a keresettel egyezően kötelezte az alperest 605.760 forint felmondási időre járó távolléti díj és 648.269 forint végkielégítés valamint késedelmi kamata megfizetésére.
- [31] A felperes teljes egészében pernyertes lett, erre tekintettel a másodfokú bíróság mellőzte az elsőfokú perkielégítésben marasztalását, és az alperest kötelezte a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján a felperesi költségjegyzékben feltüntetett ügyvédi munkadíj és útiköltség fizetésére. A pereszes köteles továbbá a Pp. 101.§ (1) bekezdése alapján a per tárgyi költségfeljegyzési jogos volta folytán feljegyzett elsőfokú eljárási illeték és előlegezett szakértői díj állam javára történő megfizetésére.
- [32] A felperesi fellebbezés sikeres volt, így a fenti jogszabályhely folytán köteles az alperes a felperesnek a másodfokú eljárásban felmerült, költségjegyzékben előterjesztett felperesi ügyvédi munkadíjat, illetve az államnak a feljegyzett másodfokú eljárási illeték megfizetni.

Pécs, 2020. május 12.

Dr. Imre Zita s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Hegedüs Dr. Uhrin Andrea s.k. bíró